

"خواجه عبدالله انصاری" عارف والامقام و نویسنده‌ی بزرگ اسلامی (396 ق)

خواجه عبدالله انصاری هروی بن ابی منصور که تَسَبُّش با شش واسطه به ابویوب انصاری، صحابی پیامبر(ص)

می‌رسد،...

خواجه عبدالله انصاری هروی بن ابی منصور که تَسَبُّش با شش واسطه به ابویوب انصاری، صحابی پیامبر(ص) می‌رسد، از عرفا و بزرگان صوفیه می‌باشد. وی که به شیخ الاسلام معروف است در اواخر قرن چهارم در هرات به دنیا آمد. خواجه از نه سالگی شعر می‌گفت و سپس برای خدمت به اسلام، مسافرت نمود. او شعر پارسی و عربی را نیکو می‌سرود و در جوانی در علوم دینی و حفظ اشعار عرب، مشهور بود. همچنین وی در حدیث و فقه مهارت داشت و در تصوف دارای مقامی عالی است. محل اقامتش، بیشتر در هرات بود و در آنجا، تا پایان عمر به تعلیم و ارشاد اشتغال داشت. وی دارای حافظه‌ی عالی و استعدادی بالا بوده است. بیشتر شهرت خواجه عبدالله انصاری به جهت رسالات و کتب مشهوری است که آن‌ها را نگاشته که تفسیر قرآن، کنز السالکین، رساله‌ی دل و جان، انس المُرید، انوار التَّحقیق، شمس المجالس، منازل السائرین و مناجات فارسی از آن جمله‌اند. خواجه عبدالله انصاری در سال 481 ق در 85 سالگی درگذشت.